

Προτεινόμενες δραστηριότητες

- Συζητήστε στην τάξη τον ορισμό του μουσείου.
- Συζητήστε για τα διαφορετικά είδη μουσείων που υπάρχουν στον κόσμο.
- Ζητήστε από τους μαθητές να συγκεντρώσουν πληροφορίες για το αγαπημένο τους μουσείο.
- Συζητήστε με τους μαθητές τη συμπεριφορά του επισκέπτη μέσα σε ένα μουσείο.
- Επισκεφθείτε το αρχαιολογικό μουσείο της περιοχής σας και συζητήστε με την/τον υπεύθυνη/ο επιμελητή για τη διαδικασία της προετοιμασίας μιας έκθεσης.
- Συλλέξτε πληροφορίες για την ιστορία του μουσείου του Λούβρου.
- Αναζητήστε πληροφορίες για αρχαία ελληνικά αντικείμενα που εκτίθενται στο μουσείο του Λούβρου.

- Προσπαθήστε να εντοπίσετε αρχαία ελληνικά γλυπτά που βρίσκονται σε μουσεία του εξωτερικού.
- Προσπαθήστε να συγγράψετε τη λεζάντα της Νίκης της Σαμοθράκης, όπως θα συνόδευε το γλυπτό σε μια ελληνική έκθεση μουσείου. Ποιές πληροφορίες είναι απαραίτητες για τον επισκέπτη;
- Συζητήστε με τους μαθητές τους λόγους επίσκεψης σε ένα μουσείο.
- Συζητήστε ή παίξτε σε παιχνίδι ρόλων τη συμβολή ενός μουσείου στην οικονομική ανάπτυξη μιας περιοχής. Ποια επαγγέλματα εξαρτώνται από την παρουσία του;

Το μουσείο της ζωγραφικής

Σήμερα είμαι πολύ χαρούμενος, γιατί η δασκάλα θα πάει όλη την τάξη στο μουσείο, για να δούμε πίνακες ζωγραφικής. Είναι πολύ διασκεδαστικό, όταν βγαίνουμε όλοι μαζί έτσι. Κρίμα που η δασκάλα μας, αν και είναι πολύ καλή μαζί μας, δεν θέλει να το κάνει πιο συχνά.

Ένα λεωφορείο θα μας πήγαινε από το σχολείο στο μουσείο.....

Μπήκαμε στο μουσείο όλοι στη γραμμή, πολύ φρόνιμα, γιατί την αγαπάμε πολύ τη δασκάλα μας και είχαμε προσέξει πως ήταν αρκετά νευρική, ίδια η μαμά, όταν ο μπαμπάς στο σαλόνι ρίχνει τις στάχτες από το τσιγάρο του στο χαλί. Φτάσαμε σε μια μεγάλη αίθουσα με πάρα πολλούς πίνακες ζωγραφικής στον τοίχο.

- Εδώ θα μπορέσετε να δείτε έργα των μεγάλων ζωγράφων της Φλαμανδικής σχολής, μας εξήγησε η δασκάλα.

Δεν μπόρεσε να συνεχίσει για πολύ, γιατί ένας φύλακας ήρθε τρέχοντας και φωνάζοντας, γιατί ο Αλσέστ είχε τρίψει με το δάχτυλό του έναν πίνακα, για να δει αν ήταν ακόμη φρέσκος. Ο φύλακας είπε πως δεν έπρεπε να αγγίζουν τους πίνακες κι είχε αρχίσει να κουβεντιάζει με τον Αλσέστ, που του έλεγε σοβαρά πως δεν υπάρχει κίνδυνος, γιατί οι πίνακες είναι πολύ στεγνοί και δεν κινδυνεύουν να λερωθούν. Η δασκάλα είπε στον Αλσέστ να καθίσει φρόνιμα και υποσχέθηκε στο φύλακα ότι θα επιβλέπει αυστηρά. Ο φύλακας έφυγε κουνώντας το κεφάλι. Ενώ η δασκάλα συνέχιζε να μας εξηγεί, εμείς κάναμε γλίστρες. Ήταν απίθανα, γιατί το πάτωμα ήταν γυαλισμένο και γλιστρούσε πολύ. Παίζαμε όλοι, εκτός από τη δασκάλα, που μας είχε γυρίσει την πλάτη και εξηγούσε έναν πίνακα, και τον Ανιάν δίπλα της, που άκουγε και κρατούσε σημειώσεις. Ο Αλσέστ, επίσης, δεν έπαιζε. Είχε σταματήσει μπροστά από ένα μικρό πίνακα που είχε ζωγραφισμένα ψάρια, μπιφτέκια και φρούτα. Ο Αλσέστ κοιτούσε τον πίνακα και ξερογλειφόταν.

Εμείς το διασκεδάσαμε για τα καλά. Κι ο Εντ είναι φοβερός στις γλίστρες. Έφτανε γλιστρώντας από τη μια μεριά της αίθουσας στην άλλη. Μετά τις γλίστρες, αρχίσαμε να παίζουμε τα σκαμνάκια, μα χρειάστηκε να σταματήσουμε, γιατί ο Ανιάν γύρισε, μας είδε κι είπε:

- Κυρία, κυρία, κοιτάξτε, αυτοί παίζουν!

Ο Εντ θύμωσε κι όρμησε στον Ανιάν, που είχε βγάλει τα γυαλιά του να τα καθαρίσει και δεν μπόρεσε να δει τον Εντ, που ερχόταν κατά πάνω του. Δεν είχε καθόλου τύχη ο Ανιάν. Αν δεν είχε βγάλει τα γυαλιά του εκείνη τη στιγμή, δεν θα έτρωγε τη γροθιά στη μύτη του.

Ο φύλακας έφτασε βιαστικός και ρώτησε τη δασκάλα αν πίστευε πως θα ήταν καλύτερα να φεύγαμε. Η δασκάλα είπε ναι, δεν άντεχε άλλο.

Βγαίναμε από το μουσείο, όταν ο Αλσέστ πλησίασε το φύλακα. Κρατούσε στα χέρια του το μικρό πίνακα, που τόσο πολύ του άρεσε, με τα ψάρια, τα μπιφτέκια και τα φρούτα, και του είπε πως ήθελε να τον αγοράσει. Ήθελε να μάθει πόσο κοστίζει και ρωτούσε το φύλακα.

Όταν βγήκαμε από το μουσείο, ο Ζοφρούα είπε στη δασκάλα πως, αφού αγαπάει τόσο πολύ τους πίνακες ζωγραφικής, μπορούσε να έρθει στο σπίτι του, ο μπαμπάς του και η μαμά του είχαν μια συλλογή, για την οποία όλος ο κόσμος μιλούσε με θαυμασμό. Η δασκάλα έκρυψε το πρόσωπό της με τα δυο της χέρια και απάντησε πως δεν ήθελε ποτέ πια στη ζωή της να δει κανένα πίνακα και δεν ήθελε ούτε καν να της μιλούν για πίνακες ζωγραφικής.

Τότε κατάλαβα, λοιπόν, γιατί η δασκάλα δεν ήταν πολύ χαρούμενη για αυτή την επίσκεψη στο μουσείο. Κατά βάθος δεν της αρέσουν οι πίνακες ζωγραφικής.

Ρενέ Γκοσινί - Ζαν Ζακ Σενπέ
Ο μικρός Νικόλας διασκεδάει

Αστραδενή

«Είναι η πρώτη φορά που πήγα σε τόσο μεγάλο Μουσείο. Είχε ωραία παλιά πράγματα μέσα. Είχε κολιέ και βραχιόλια που φορούσαν οι αρχαίες κυρίες, είχε και όπλα και μάσκες που φορούσαν οι αρχαίοι πολεμιστές. Αγάλματα και τεράστια βάζα που τα λένε αμφορείς.

Δύο πράγματα θα θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή από το μεγάλο Μουσείο της Αθήνας. Το παιδί πάνω στο άλογο και τον Αριστόδικο. Δεν μπορώ να πω, ποιο απ' τα δύο μου έκανε πιο πολύ εντύπωση.

Το παιδί πάνω σ' άλογο, νόμιζες ότι θα έδινε μια σ' άλογό του κι αυτό θα σαλτάριζε μακριά απ' τα κάγκελα και τα μουσεία. Κι ότι ελεύθερο θα έτρεχε σ' όλη την Ελλάδα. Θα ανέβαινε βουνά, θα κατέβαινε πεδιάδες, θα πήδαγε ποταμάκια κι όλο θα έτρεχε χωρίς να σταματήσει ποτέ.

Νομίζω ότι το παιδί και το άλογο είναι οι πιο φυλακισμένοι άνθρωποι που έχω δει στη ζωή μου...

Κι ο πιο αδικημένος ο Αριστόδικος.

Κανένας δεν τον κοιτάει, κανείς δεν του δίνει σημασία. Όλοι τον προσπερνάνε, για να σταθούν πέντε μέτρα πιο κει, στο άγαλμα του Δία ή του Ποσειδώνα. Όλοι βλέπουν το τεράστιο άγαλμα και κανείς, μα κανείς, δε βλέπει τον Αριστόδικο. Ούτε κι εγώ ήξερα ότι τον λέγαν έτσι. Μου έκανε όμως εντύπωση που το στήθος και το πρόσωπό του ήταν όλο γρατζουνιές και χαρακιές. Διάβασα τότε το χαρτάκι που έλεγε, ότι βρέθηκε πριν σαράντα χρόνια στα Μεσόγεια της Αττικής κι ότι οι χαρακιές στο στήθος και στο πρόσωπο είχανε γίνει από το αλέτρι του γεωργού.

Εδώ έχει λάθος το χαρτάκι. Έπρεπε να γράφει ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ. Γιατί στα 2500 χρόνια που έμεινε θαμμένος ο Αριστόδικος, χιλιάδες γεωργοί θα όργωσαν εκείνο το ίδιο χωράφι. Και πάνω στο στήθος του Αριστόδικου θα φυτρώσανε χιλιάδες στάρια τόσα χρόνια. Κι ο Αριστόδικος έχασε την ομορφιά του από τις χαρακιές αλλά ήτανε καλός κι άφηνε τα στάρια να φυτρώνουνε και να θρέφουνε τον κόσμο.

Γι' αυτό λέω ότι τον αδικήσαμε. Τον αδικήσαν αυτοί που τον βάλανε δίπλα σ' αυτόν τον υπέροχο Δία. Αλλά τον αδικήσαμε κι εμείς που δεν του ρίξαμε ούτε ένα βλέμμα. Γι αυτό του αφιερώνω αυτή την έκθεση».

Ευγενία Φακίνου

Η ιστορία της εξέλιξης του μουσείου

- Η αρχή της δημιουργίας των μουσείων είναι συνδεδεμένη με την έννοια του συλλέγειν και του ερευνάν. Ο όρος μουσείο συναντάται στην κλασική αρχαιότητα ως ναός αφιερωμένος στις μούσες και απαντά στην ταξινόμηση των φυσικών συλλογών του Αριστοτέλη, στις συλλογές από τα λάφυρα των πολέμων που εκτίθεντο στους αρχαίους ελληνικούς θησαυρούς και, αργότερα, στις ρωμαϊκές αγορές, τους ναούς και τα λουτρά.
- Ορόσημο για την ιστορία του θεσμού των μουσείων αποτελεί η ίδρυση του πρώτου μουσείου στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 290-280 π.Χ. από τον Πτολεμαίο Α΄, το οποίο αποτέλεσε κέντρο έρευνας και μελέτης αφιερωμένο στις μούσες, πιθανότατα συνδεδεμένο με τη βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας.
- Το πνεύμα των πρώτου μουσείου εντοπίζεται στις πρώιμες, άτακτες συλλογές του Μεσαίωνα, οι οποίες αποτελούνται από θρησκευτικά, κυρίως, αντικείμενα που προήλθαν από τα ταξίδια των σταυροφόρων και εμπλουτίζουν τις αυλές των αρχόντων και τα μοναστήρια της δυτικής Ευρώπης.
- Κατά τον 15ο αιώνα, με την επίδραση του ουμανισμού, η οργάνωση των συλλογών συστηματοποιήθηκε.
- Κατά την Αναγέννηση δημιουργούνται οι πρώτες ιδιωτικές συλλογές και καταγράφεται για πρώτη φορά ο όρος μουσείο στη συλλογή του Λαυρεντίου των Μεδίκων στη Φλωρεντία, η οποία εξυπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα μιας συγκεκριμένης αριστοκρατικής οικογένειας.

- Στους 16ο και 17ο αιώνες οι ιδιωτικές συλλογές πληθαίνουν και απαρτίζονται, κυρίως, από αξιοπερίεργα αντικείμενα, τα οποία προέρχονται από τα ταξίδια των Ευρωπαίων θαλασσοπόρων σε εξωτικούς - για την εποχή - τόπους. Λόγω της σπανιότητας και της ιδιαιτερότητας των αντικειμένων αυτών, οι χώροι έκθεσής τους ονομάστηκαν «οι θάλαμοι με τα αξιοπερίεργα».

- Η προσβασιμότητα του μουσείου αρχίζει να διευρύνεται στο 17ο αιώνα με την ίδρυση των πρώτων δημόσιων πανεπιστημιακών μουσείων στη Βασιλεία (1671) και στην Οξφόρδη (1683).

- Στο τέλος του 17ου και στις αρχές του 18ου αιώνα οι αρχές του Διαφωτισμού βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στην ταξινόμηση των συλλογών και πρωτοεμφανίζεται η έννοια του έθνους ως κριτήριο οργάνωσης των συλλογών. Την ίδια εποχή ιδρύονται τα μεγάλα δημόσια ευρωπαϊκά μουσεία που εκθέτουν τους βασιλικούς θησαυρούς στο ευρύ κοινό, όπως το Βρετανικό Μουσείο (1753) και το Μουσείο του Λούβρου (1793).

- Ο 19ος είναι ο αιώνας που διατυπώνεται για πρώτη φορά στην Ευρώπη η ανάγκη ίδρυσης Εθνικών Μουσείων. Οι συλλογές παύουν να αποτελούν βασιλικά τεκμήρια και συνθέτουν την ταυτότητα μιας εθνικής ομάδας. Ισχυροί βασιλικοί οίκοι της Ευρώπης ανοίγουν τις συλλογές τους στο κοινό με αποτέλεσμα τη δημιουργία μεγάλων μουσείων, όπως το Πράδο (1819), το Ερμιτάζ (1852) και η Γλυπτοθήκη του Μονάχου (1830).

Από το 1946, έτος ίδρυσής του, το Διεθνές Συμβούλιο των Μουσείων ανανεώνει τακτικά τον ορισμό του μουσείου, ορίζοντας διεθνώς, το 2007, στη Βιέννη το μουσείο ως:

... ένα μη κερδοσκοπικό μόνιμο ίδρυμα, στην υπηρεσία της κοινωνίας και της ανάπτυξής της, το οποίο αποκτά, συντηρεί, ερευνά, επικοινωνεί και εκθέτει την υλική και πνευματική κληρονομιά της ανθρωπότητας και του περιβάλλοντός της για το σκοπό της εκπαίδευσης, της μελέτης και της ψυχαγωγίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

ΤΑΠ ΤΑΠ

GRACE FOR ARTISTS

13569025

13569025

ΕΚΔΟΣΗ 2011

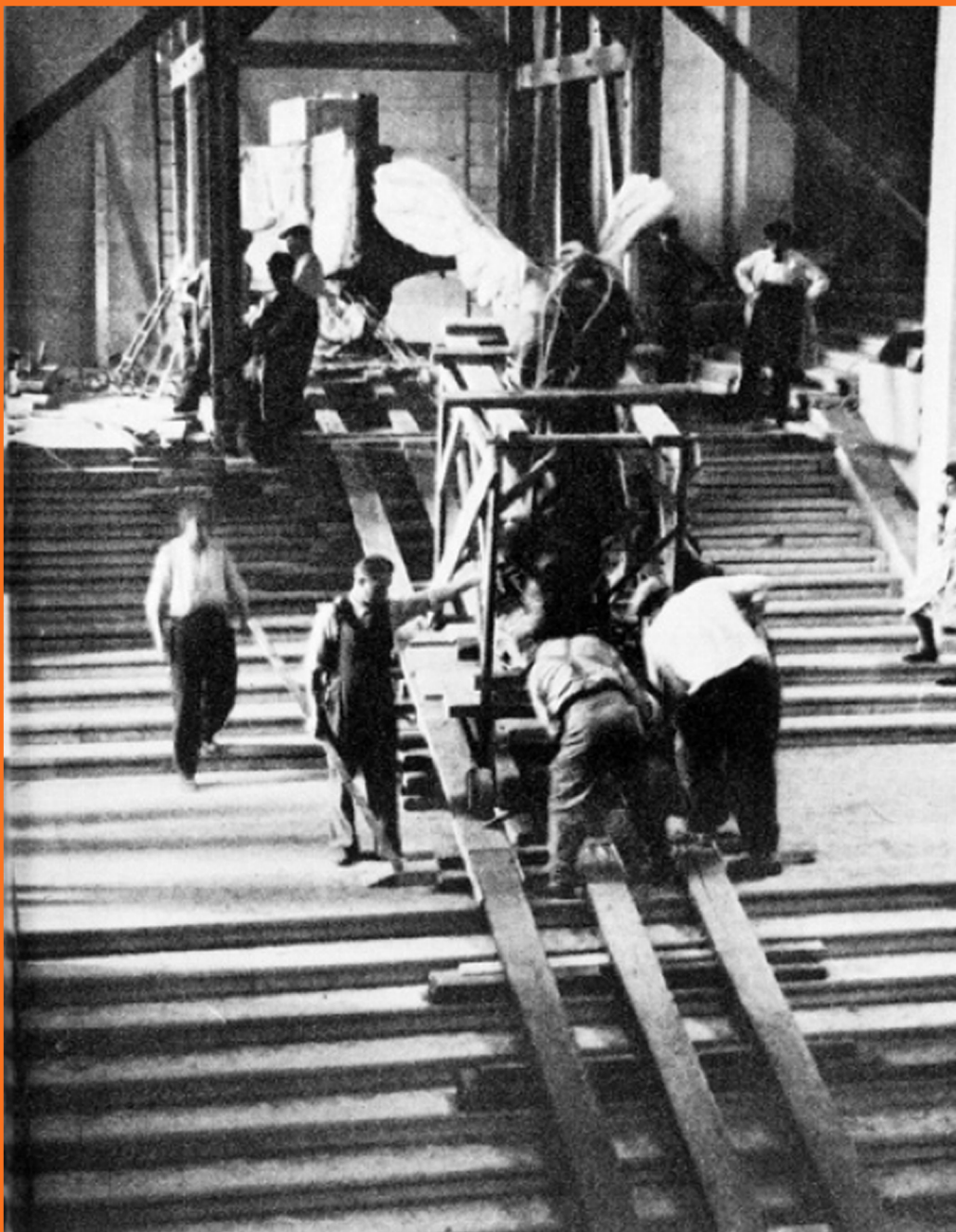
ΕΚΔΟΣΗ 2011

13569025

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ
ENTRANCE FREE

Εργασίες απομάκρυνσης της Νίκης της Σαμοθράκης
από το Λούβρο κατά το Β' παγκόσμιο πόλεμο

Εργασίες απομάκρυνσης της Νίκης της Σαμοθράκης από το Λούβρο κατά το Β' παγκόσμιο πόλεμο

Η Νίκη της Σαμοθράκης στο Λούβρο

Η Νίκη της Σαμοθράκης στο Λούβρο

Ο συντηρητής αρχαιοτήτων και έργων τέχνης προσπαθεί να συντηρήσει το αντικείμενο, να αναδείξει την αξία ως έργο τέχνης και να το διατηρήσει προλαμβάνοντας την καταστροφική δράση του χρόνου.

Εχθροί των αρχαίων μνημείων είναι περιβαλλοντικές παράμετροι όπως το κρύο και η ζέστη, η υγρασία και η ξηρασία, αλλά και το φως και το σκοτάδι, οι μύκητες και τα τρωκτικά.

